

# РЕШЕНИЕ

№ 1230

гр. София, 24.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2019 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев**

**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева**

**Боряна Бороджиева**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10192** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 08.07.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х.дело № 4511 / 2019 г., е отменено Наказателно постановление № 347513 / 2018 от 14.12.2018 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на В. Б. Ц., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 50 /двеста/ лева за нарушение на чл. 18, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“, вр. чл. 46, ал. 1 и чл.47 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /наричана по-долу „Наредбата“/.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична община, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението, постановено при съществени процесуални нарушения. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, В. Б. Ц. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че на 23.10.2018 г. в 8,20 ч. в [населено място], В. Б. Ц. пътувал в автобус А 82 (инв. № 2909), след спирката ул. И. Й., с посока на движение Ц. гара. При извършена проверка от контрольори по редовността на пътниците към Център за градска мобилност, е констатирано, че лицето пътува без редовен превозен документ. Същият е бил без редовен превозен документ. Предложили му да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольорна стойност 40 лв., което той отказал, поради което свид. В. пристъпил към съставяне на АУАН, като му разяснил подробно последиците от това. АУАН бил съставен в присъствието на пътника. Като нарушение на Ц. било вменено, че пътувала в горепосоченото превозно средство без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, с което нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

СРС е приел, че лицето е извършило така описаното нарушение, като в издадения АУАН и НП деянието е правилно квалифицирано и описано в пълнота. Въпреки това е отменил НП като е приел, че санкционните разпоредби в НРУПОГТТСО противоречат на чл.101 от ЗАвтП.

Така постановеното решение е неправилно.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС не се споделят от настоящия съдебен състав.

НП е издадено на 14.12.2018 г. за нарушение, извършено на 23.10.2018 г.

Към посочените дати са били в сила измененията на ЗАвтП, в частност на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП, обн. в ДВ, бр. 9/26.01.2017 г., с които изменения на местните власти са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Съгласно действащата редакция на чл. 91, ал. 11 от ЗАвтП контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община. Такъв именно е настоящият случай.

Нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА (в сила от 30.01.2017 г.) предоставя компетентност на общинските съвети да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община. Компетентността представлява съвкупността от права и задължения, които административният орган притежава на основание на закона за изпълнение на поставената му специализирана задача в държавното управление. До влизане в сила на чл. 21, т. 25 ЗМСМА е липсвала изрична правна норма, уреждаща компетентността на

общинските съвети в сферата на обществения превоз на пътници. Тази законодателна промяна стабилизира компетентността на столичния общински съвет да определи условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на Столична община, която компетентност е упражнена с приемането на НРУПОГТТСО (приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., отменена с Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018 г.). Допълненията на ЗМСМА (обн., ДВ, бр. 9/26.01.2017г., в сила от 30.01.2017г.), с които в компетентността на общинските съвети е включено и правото да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община са правно релевантни, доколкото същите са позитивно право към момента на извършване на процесното нарушение.

Компетентността на Столичния общински съвет, основана на нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА, включва и правото да бъдат установени административнонаказателни разпоредби за нарушения на приетата от местните органи регулация.

Проявление това право намира в санкционните разпоредби на Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

Следва да се отбележи, че видно от мотивите на обжалваното решение, СРС прави изводите си въз основа на нормите на чл.34, ал.3 и чл.35, ал.1 от отменената НРУПОГТТСО, въпреки, че нарушението е извършено през октомври 2018 г.

Новата Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018 г. на СОС.

Съдът счита, че липсва идентичност между фактическия състав на нарушението по чл. 101 ЗавП и това по чл. 47, ал. 1, вр. чл. 46 и чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б" и б. "в" НРУПОГТТСО. Разпоредбата на чл. 101 ЗавП санкционира пътуването без билет или друг превозен документ. Съобразно притежаваната компетентност в сферата на обществените услуги по превоз на пътници, включваща и контролни правомощия, Столичният общински съвет, в разпоредбата на чл. 47, ал. 1 НРУПОГТТСО, е установил различен състав на административно нарушение. Местният орган не се е ограничил до констатацията, че пътникът пътува без билет, а е предвидил и още един елемент на фактическия състав на порождаване на отговорността – отказ да бъде закупена карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

Разпоредбата на чл.18 от Наредбата въвежда задължения на пътниците: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на АУАН.

Съгласно чл.46 от Наредбата: „(1) При констатиран от длъжностно лице -

контрольор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от длъжностното лице - контрольор и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката. (2) При констатиран от длъжностно лице - контрольор по редовността на пътниците случай на пътуване на пътник с редовен превозен документ, но без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и/или домашен любимец, в нарушение на чл 13, пътникът закупува карта/и за еднократно пътуване, продавана/и от контрольор по редовността на пътниците, в зависимост от броя единици багаж, велосипед и/или домашен любимец. Картата/те се валидира/т от контрольора и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство. (3) При закупуване от пътника на карта/и за еднократно пътуване, продавана/и от контрольор по редовността на пътниците съгласно ал. 1 и 2, не се съставя акт за установяване на административно нарушение.“

Съгласно чл.47, ал.7 от Наредбата при констатиран от контролен орган по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ пътникът е длъжен да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. В случай на отказ да закупи такава карта длъжностното лице по контрола на пътниците съставя на нарушителя – нередовен пътник АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство съгласно чл.46, ал.1 от Наредбата. Санкционната норма на чл.49 от Наредбата предвижда налагане на глоба във фиксиран размер от 50/петдесет/лв.

Административнонаказателното обвинение в АУАН и наказателното постановление е формулирано в съответствие с очертаните в чл. 46, ал.1, вр. с чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ НРУПОГТТСО признаци от състава на нарушението по начин, който позволява на санкционираното лице да разбере в какво се състои обвинението.

Следователно, деянието на Ц. е коректно описано от фактическа страна и правилно квалифицирано в наказателното постановление, както е отбелязал и СРС.

При извод за доказаност на извършеното от ответника по касационната жалба нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване от контрольора по редовността на пътниците, същият подлежи на административно наказване. Касае се за деяние с широко разпространение, застрашаващо икономическите интереси както на превозвача, така и на онези пътници, които ползват обществен транспорт, изпълнявайки задълженията си по договора за превоз. По тези съображения съдът приема, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28, б.“а“ от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган за извършено нарушение, което е квалифицирано правилно от АНО, предвид което следва да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. 2 от АПК, вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 08.07.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х.дело № 4511 / 2019 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:  
ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 347513 / 2018 от 14.12.2018 г. на  
Заместник - кмет на Столична община.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.